

til Dødsfod, for ikke at sige til Udskielse. Nu er Guld, som er kendt med den Maade, hvorpaa Brandevin bliver anvendt af saadanne Folk, ikke uvidende om, at naar den bruges til Dødsfod eller Udskielse, saa gjælder det ikke længer om, hvor billigt man faar Brandevin, men saa gjælder det om, hvor hurtigt man faar sine Penge drukne op, og jeg tror da ikke, at man gjør noget for Ulykke, om man afforter demne Tid noget. Den ærede Talen har, som jeg har kunnet høre af Hans Udtaleser i Dag, en ledende Begjæring for denne Sag. Det har jeg ikke. Jeg har det Modsatte, jeg har en saadan Ulykke derfor, at, dersom jeg kunde sætte igjennem, at Brandevin blev solgt paa Apotheket ligesom Rottkrudt, Blaastry og andre saadanne Ting, da vilde jeg ansæ det for en meget ringe Ulykke, som jeg derved vilde tilføie Almuens. Hvad jeg imidlertid her i dette Dieblikk skal hævde, er, at selv om man virkelig anser Brandevin for den væsentlig og vigtig Nødvendighedsartikel for Befolkningen, saa vil man dog kun tilføie den en meget ringe Støde ved den Forhøje, som her er foreslaaet, selv om man gaar til det Forhøje, som er foreslaaet i Forslagene under Nr. 6 og 11. Dette er altsaa den første Betragtning, som jeg ønsker at gjøre gjældende ved denne Sag. Den anden Betragtning angaar det rent finansielle Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt man herved forstærker Statskassen en Indtægt, som tilveiebringes paa en lidet fordelagtig Maade for Befolkningen, i alt Fald i Forhold til de andre Maader, paa hvilke man kan forstærke Statskassen. Indtægten Nødvendigheden af at forstærke Statskassen saadanne Indtægter, tror jeg, at den hele Forsamling erkjender at være tilstede, og efter den Afstemning, som fandt Sted for ikke lang Tid siden, hvorved vi negtede Finantsministeren en betydelig Indtægtskilde, finder jeg, at vi maa søie os forpligtede til ikke at made ham med en saadan Negtelse paa ethvert Punkt, hvor han forlangt en Indtægt. I dette Tilfælde maa jeg dog sige, at, selv om vi blot tage Hensyn til de væsentlige Reformers, som flere Gange ere nævnte, nemlig med Hensyn til Bygningsafgiften og Skibsafgiften, saa ere dog disse Re-

former meget billigt kjøbte med den aldeles forvittende Forøgelse af Brandevinsafgiften, som ved Flekkallets Forslag er søgt tilveiebragt, men naat man tager Hensyn til, at man ved det Forslag, som jeg har optaget, efter at Forslagsstilleren selv ikke er i Stand til bære det gjennem Salen, vil tilveiebringe væsentlige og gennemgribende Reformers i vort Besta-ningssæsen ved den foregode Indtægt, som derved tilfuges, saa tror jeg, at disse Reformers vilde være meget billigt kjøbte. Dette er min fulde Overbevisning, det er dette, der har bragt mig til at optage disse Forslag. Selv om jeg i Dag ikke skulde være saa heldig at vinde ærede Medlemmer for detes Gjennemførelse, anser jeg det dog for min Pligt at forsvare dem, saa ofte som jeg overhovedet faar Leilighed dertil i denne Sal.

Finantsministeren. Jeg maa begynde med at fremdrage for det høie Thing, hvilken det nærværende Lovforslags Stilling for Dieblikket er. Saaledes som det af Udvalget dels af Bøle Udvalget og dels af Flekkallet er foreslaaet affattet, stemmer det saa godt som ordret med, hvad der af mig er foreslaaet i Landstinget, og det kunde altsaa synes, som om det var en overmaade simpel Sag for mig at udtale mig derom; men det vil dog være nødvendigt at fremsætte for Thinget kortelig, hvad Grunden er til, at det skikkelig foreligger for Thinget i en anden Stikelse end den, som det havde fra Regeringen. Grunden dertil er formentlig en dobbelt, nemlig for det første den, at Regeringen havde foreslaaet, at Brandevinsbrænding paa Landet i en Midlids Afstand fra Kjøbstæderne skulde ligesom anden lignende Næring gives for, og at man indenfor denne Linie skulde blive staaende ved det hidtilværende System. Dette Forslag fandt Landstinget Betænkkelighed ved at gaa ind paa, og jeg tænkedes da med Thinget om, at vi skulde lade det blive ved det hidtilværende System, idet nemlig efter min Overbevisning dette fuldfører alle billige Fordringer for den Henseende, selv naar man sætter saa høi Pris paa den fæle Næring ogsaa i denne Retning, som jeg gjør. Forholdet er nemlig saaledes, at der indenfor denne Midlids Afstand fra Kjøbstæderne saa godt